

[Kristen Amby.]

trykket nøjagtigt, hvad jeg har sagt, og saa kan vi debattere det senere. Jeg kender godt Luthers Stilling til Spørgsmaalet om den trælbundne Vilje, jeg kender ogsaa Paulus's Stilling, og jeg kender ogsaa noget til de filosofiske Debatter mellem Determinisme og Indeterminisme, men det er bare forkert, at Rigtigheden af det ene eller det andet skulde være bevist. Men det, jeg har hævdet og stadig hævder, er dette, at ud fra sin Stilling til selve Problemet filosofisk og religiøst, hvorvidt et Menneske har en fri Vilje eller ej, har Kirken aldrig ladet sig lede til den Betragtning, at Mennesket ikke var ansvarligt for sine Handlinger. Kirken har tværtimod paradoksalt kunnet sige: Du har ingen fri Vilje, men du er alligevel ansvarlig for dine Handlinger. Saa paradoksalt har Kirken kunnet stille sig! — Det kender den højtærede Undervisningsminister formentlig ogsaa noget til; han slynger jo ellers om sig med Citater til højre og venstre, og han kunde sikkert ogsaa give os Citater, hvor denne paradoksale Stilling angives.

Men vi kan holde alt dette udenfor! Det er jo fuldkommen ligegyldigt, hvad man filosofisk hylder eller ikke hylder. Samfundet er i hvert Fald nødt til for sin egen Skyld at regne med som en praktisk Forudsætning, at et Menneske er ansvarligt for sine egne Handlinger; og det er denne Betragtning; som jeg mener er sund og rigtig, jeg har gjort til min. Jeg skal saa i øvrigt nok baade over for dem, jeg i første Række staar til Ansvar, og over for andre, affinde mig med dette Spørgsmaal religiøst, og det behøver de Herrer ikke at interessere sig for.

Til Slut skal jeg bemærke, at naar Mennesker, der ellers altid erklærer, at det er dem fuldkommen ligegyldigt, hvad Religionen eller dens Forkæmpere her i Verden mener om et Spørgsmaal, pludselig mener at have nogen Ret til overhovedet at tale om, hvad Religionen mener eller siger, forekommer det mig netop at være det, som bedst kan udtrykkes ved Begrebet Perfidii.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg beklager, at jeg, da jeg første Gang havde Ordet, glemte at henvende mig til den højtærede Justitsminister om det Spørgsmaal, der senere blev fremdraget; det var virkelig en Fejl, som det ærede Medlem sagde, og den erkender jeg. I øvrigt har

jeg aldrig sagt, at jeg kunde gøre det bedre. Det blev gjort saa glimrende, klart og skarpt i Anslaget, og det endte netop saa udvandet og ødelæggende, som det er typisk og karakteristisk for det ærede Medlems Gerning her i Tinget — flot Anslag og derefter Selvudslettelse!

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg blot sige, at han altsaa intet reelt har haft at indvende mod den Fremstilling, jeg har givet; thi Kommunerne kan jo ikke komme her og sige, hver Gang jeg staar op og citerer den russiske Straffelov for dem, at det er ved Siden af, og at de desværre ikke har Tid til at imødegaa det. De maa virkelig se engang at faa Tid!

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg kan berolige det ærede Medlem Hr. Pürschel med, at det er vi saa udmærket vel i Stand til. Maa jeg faa Ordet paa Talerlisten, Hr. Formand?

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg ønsker at blive indtegnet som Taler: Jeg har 5 Minutter i Behold.

Anden Næstformand (Ulrich): Ja vel.

Aksel Larsen: Jeg har saa det at sige til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at jeg ved, det er positivt urigtigt, naar han siger, at han vilde være ked af, om hans Handlinger gjorde et godt Indtryk paa mig. Jeg skal ikke her paakalde den paagældende Episode, men naar jeg gør det over for det ærede Medlem, vil han erkende, at han har taget fejl og været for flot i sine Udtalelser. Og hvis det ærede Medlem vil have mere af personlig Art, vil jeg sige, at det var for mig en uhyre Skuffelse, at det ærede Medlem var at finde paa dette Hold i denne Sag. For øvrigt maa det ærede Medlem undskylde, men vi kan ikke undlade at bringe de Argumenter og Retningslinier i Forgrunden, som det ærede Medlem burde være Repræsentant for ifølge hele sin Stilling. Og jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem er Modstander af, at jeg tillader mig det. Det ærede Medlem har aldrig reageret, naar andre